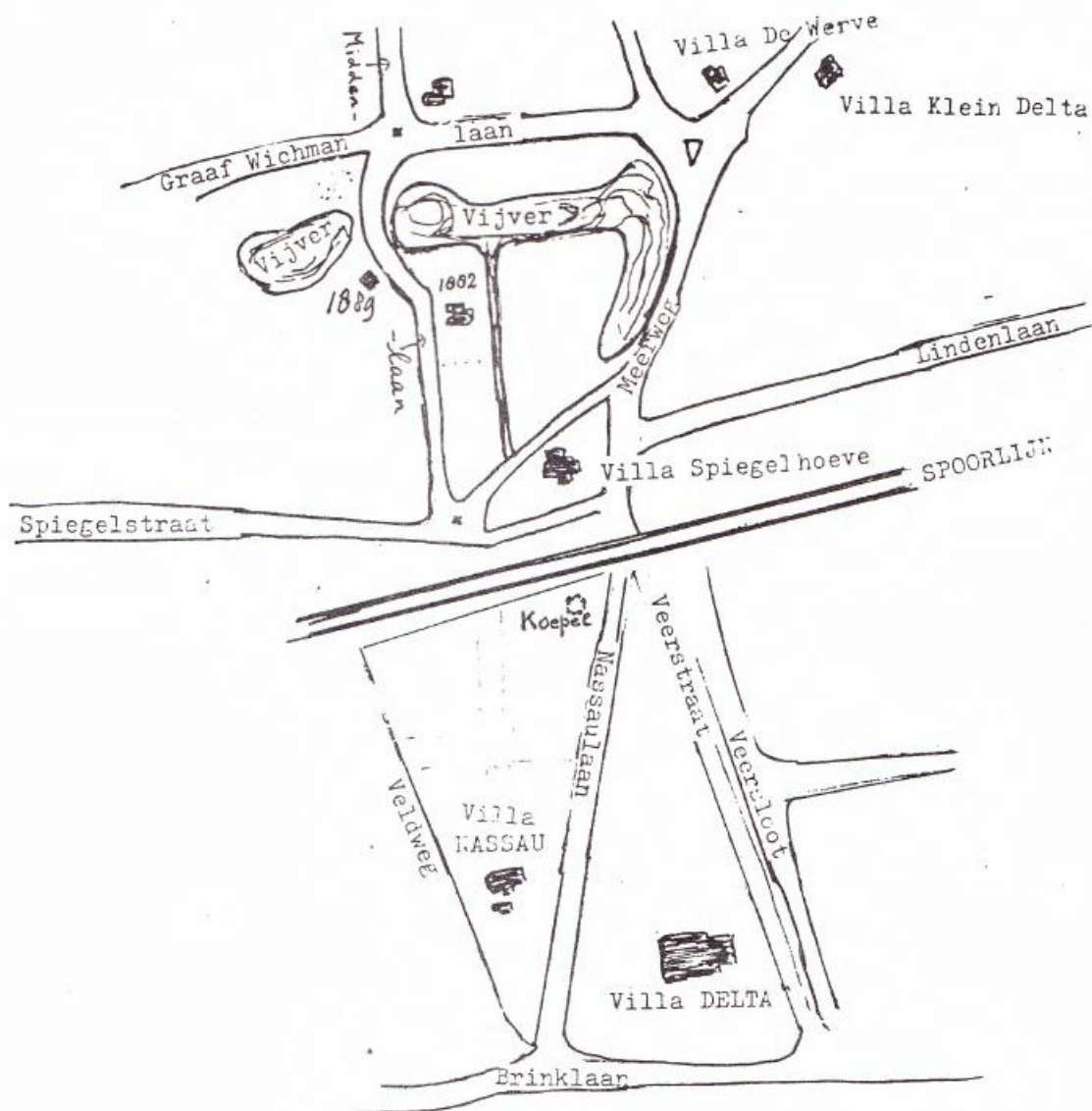

Een kijkje in het Nassaupark

Het kan gebeuren dat een nieuwe Spiegelbewoner op een zonnige dag een helder ogenblik krijgt om eens te wandelen in het Nassaupark.

Hoe ontgoochelend is het dan te ontdekken dat ter plekke niets te bespeuren valt van een park !

Bijgaand schetsje "Het Nassaupark anno 1884" moge hem een troost zijn :

Omstreeks 1874 liet de heer J.H.Biegel een "zomer- en winterverblijf" bouwen bij de Brinklaan. Hij gaf zijn villa de naam van zijn geboorteplaats : "NASSAU". Ogschoon genoemd heer een leuk lapje grond had, lopende van Brinklaan tot de spoorlijn, stelde hij een fraai uitzicht zeer op prijs en lei daarom op een stuk weiland tegenover villa Nassau een wandelpark aanleggen met een waterpartij, rustieke bruggetjes, wandelpaden en beplantingen.

Overigens, -zie schetsje- , villa Spiegelhoeve, gebouwd in 1879 voor de Amsterdamse cargadoor H.Th.Boelen, viel buiten het wandelpark.

In 1880 verkocht de heer Biegel villa Nassau met de boomgaard, de tuin met 1000 stamrozen, de theekeupel, de fontein, het levensgrote vrouwenbeeld op de waranda, de ingemetselde Engelse brandkast en nog vele interessante zaken. Daarna verkocht hij geleidelijk stukken grond van het wandelpark.

Het eerste stukje in 1882 voor de bouw van twee villa's, thans Nassaupark 4 en 4a (zie illustratie op volgende pagina). In één van deze villa's woonde in 1915 de bekende architect J.C.O.Camman.

Nassaupark nr. 11, villa "PLANTYN" werd gebouwd in 1889. De eerste bewoner, een boekdrukker, eerde met deze naam de vermaarde Zuidnederlandse boekdrukker Plantyn (1520-1589), precies 300 jaar na diens sterfdag.

Daarna volgt spoedig de bouw van alle onevennummers van het Nassaupark. Weer wat later enkele villa's aan de overzijde van het Nassaupark en dan de nummers Graaf Wichmanlaan 22 en 24 in 1898.

In 1900 liet de heer W. J.Vinke villa "AMALIA" bouwen (Meerweg 7) en dat betekende zo ongeveer het einde van het wandelpark.

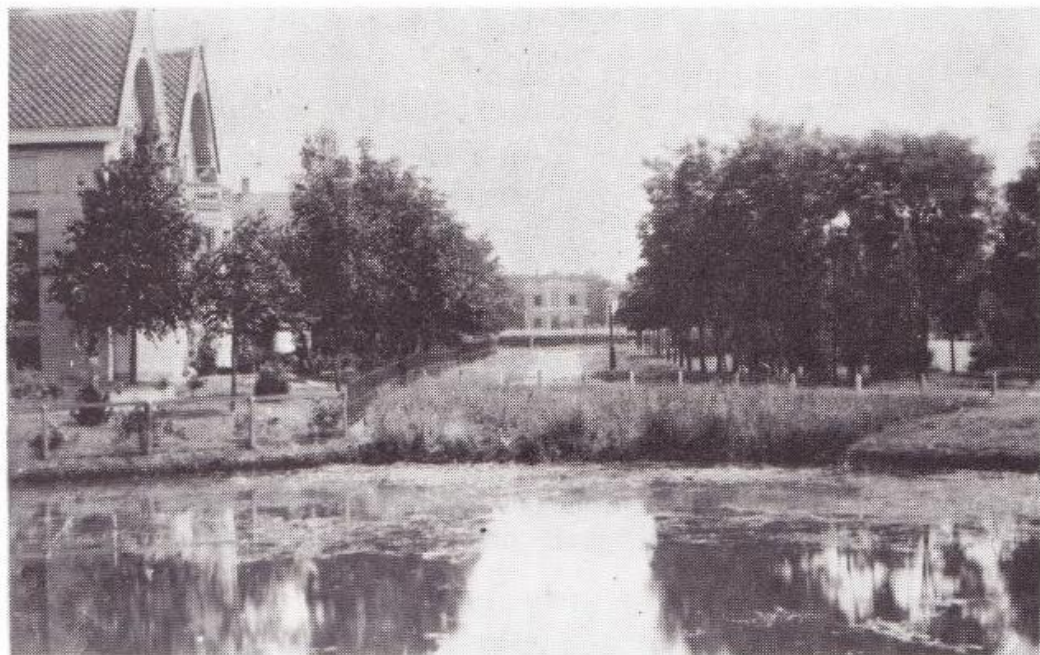
De familie Vinke had zeven man personeel nodig, waaronder een Belgische gouvernante, om alles een beetje bij te sloffen in het grote huis. Ook was er een koetshuis met enige paarden..

Vandaar een advertentie in de Bussumse Courant van 1902 :

" MESTVAALT TE KOOP :
te zien bij villa Amalia".

Huize „Plantyn“, waar o.a. het „diakonaal centrum“ is gevestigd.

Boven : doorkijk vanuit het Nassaupark op villa 'Nassau';
links nog nummer 4 zichtbaar. Beneden : nummer 4 en 4a.

De koetsier was kennelijk wat slordig gezien twee advertenties binnen enkele dagen :

"VERLOREN : zweep met beenen heft;
terug te bezorgen bij Koetsier villa Amalia" ,

en : "VERLOREN : een rijtuig kussen,
terug te bezorgen bij villa Amalia".

Na zijn overgang tot de Katholieke Kerk is Frederik van Eeden er eens op bezoek geweest. In zijn Dagboek schrijft hij :

"Op bezoek geweest bij de rijken kleeding koopman. Zeer bespreekt. Ik luisterde geduldig en beleefd".

Hij kreeg van de heer Vinke twee kerkplaatsen in de Vituskerk cadeau. Ook schonk de heer Vinke een gebrandschilderd raam aan die kerk. Tevens was deze de stuwende kracht bij de bouw van het parochiehuis, het Vitusgebouw. Niet wetende dat Bussum daardoor later T.V.-stad zou worden : heel lang zijn in Studio Vitus T.V. programma's gemaakt.

Het definitieve einde van het Wandelpark was de bouw van de villa "MEO VOTO" , later genoemd Sinnehoek. Dit fraaie pand, dat zeer vergroot werd, is in 1982 afgebroken.

Daar ontluikt thans echter weer nieuw leven in het Spiegel.

October 1984

G.M.Langemeijer

Nog wat over het Nassaupark

Voor de Oosterspoor het Spiegel van de rest van het dorp afsneed, was de zand - afgraving reeds tot in het Spiegel doorgedrongen.

De Veersloot langs de Veerstraat liep in westelijke richting door naar een terrein dat over ca 2 hectare al was afgegraven. Omdat het zand per schip werd afgevoerd, moest het bedrijf worden gestaakt, want de boten konden niet door de duiker, die onder de spoorlijn werd aangelegd. Het afgegraven gedeelte is enige jaren als weiland gebruikt, tot Biegel het aankocht om er zijn Nassaupark op aan te leggen.

Twee van de aanwezige sloten werden verbreed tot vijvers [zie de plattegrond bij het artikel van Langemeijer], waarover rustieke bruggetjes zich bogen.

Toen na 1880 dwars door het Nassaupark, vanaf de Spiegelstraat, de Middenlaan is aangelegd ten behoeve van de villabouw, moest die weg een grote boog beschrijven om de waterpartij, die als de Kom van Haverkamp bekend zou staan.

Op het kruispunt van de Graaf Wichmanlaan en de Middenlaan kwam één van de spaarzaam lantaarnpalen te staan, die ons dorp in die dagen rijk was. Moest men zich in het donker over straat begeven, dan liep men eenvoudig van de ene naar de andere lantaarnpaal. De straatverlichting stond daartoe vrijwel uitsluitend op de straathoeken resp. wegkruisingen.

Het is in die tijd enige malen voorgekomen, dat een argeloze wandelaar die van de Spiegelstraat komend het Nassaupark inliep, op de lantaarn afkoerste en door de duisternis misleid pardoes de Kom van Haverkamp inliep. Weer op de kant gekropen had hij de keus om ofwel druipend zijn weg te vervolgen, of bij een naburige villa aan te bellen met het verzoek zich bij de kachel te mogen warmen en drogen.

M.J.M. Heyne

Noot red.

Over deze 'Spiegel-perikelen' meer in de bijdrage van Heyne
Een boekje open over Bussum op pag. 17 vlgg.

-x-x-x-x-x-x-x-x-